

บทนำ

ชายร่างโฉบเฉี่ยวที่กำลังขับรถแลนดโรเวอร์สังเกตเห็นแสงสว่างวาบบนท้องฟ้า ยามเช้า เขาหันตามองมันแม้จะสวมแว่นไอคลีย์เลนส์โพลาไรซ์อยู่ก็ตาม เห็นอ คีระของเขาคือเฮลิคอปเตอร์ที่กำลังลุกไหม้ ปล่อยควันดำคัลุ้ง และสายไปมา เพราะเสียการควบคุม

เขาระบุงุ่นได้ทันที มันคือเฮลิคอปเตอร์ชินุกของกองทัพสหรัฐฯ แม้สิ่งที่ เห็นจะไม่ใช่นายินดี ทว่าคนขับรถแลนดโรเวอร์กลับถอนหายใจด้วยความ โล่งอก เพราะอย่างน้อยมันก็ไม่ใช่นยานพาหนะที่จะพาเขาหลบหนี เขากำลัง มุ่งหน้าไปที่จุดนัดพบ ทหารรับจ้างชาวโปแลนด์กำลังขับเฮลิคอปเตอร์คามอฟ เคเอ-32 ที่ของรัสเซียข้ามชายแดนตุรกีมารับเขา

ชินุกหมุนคว้างขณะลดระดับลงอย่างรวดเร็ว ท้องฟ้าสีครามเบื้องหน้า ถูกย้อมด้วยสีแดงฉานจากเปลวเพลิง

ชายร่างโฉบเฉี่ยวแล้วขวาวพร้อมเร่งเครื่องทะลุสู่ทิศตะวันออก เขา ต้องการไปจากที่นี่โดยเร็วที่สุด แม้ใจหนึ่งจะอยากช่วยคนอเมริกันบน เฮลิคอปเตอร์ลำนั้น แต่มันเกินกำลังของเขา

อีกอย่างเขาเองก็มีปัญหาเหมือนกัน หลังจากทำภารกิจลุล่วง เขาก็ ควรรถไปตามที่ราบทางทิศตะวันตกของอิรักห้าชั่วโมงโดยไม่หยุดพัก อีกไม่ถึง ยี่สิบนาทีจะถึงจุดนัดพบ และการมีเฮลิคอปเตอร์ถูกยิงตกหมายความว่า

อีกไม่นานบริเวณนี้จะคลาคล่ำไปด้วยนักบริติช พวกมันพร้อมจะย้ายชีพ
ยั้งป็นขึ้นฟ้า และกระโดดไปรอบ ๆ เหมือนอยู่ในงานเลี้ยง

งานเลี้ยงแบบที่เขาไม่ยอมมีส่วนร่วม ดีไม่ดีจะกลายเป็นศพไปอีกคน
เฮลิคอปเตอร์ลำนั้นหายลับไปหลังสิ้นเขาสีน้ำตาลทางซ้าย

คนขับรถจ้องถนนเบื้องหน้าพลางบอกตัวเอง *ไม่ใช่ปัญหาของฉัน*
เขาไม่เคยฝึกค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่ต้องพูดถึงเรื่องปฐมพยาบาล
หรือการเจรจาต่อรองเพื่อช่วยเหลือตัวประกัน

เขาถูกฝึกให้ฆ่าเท่านั้น หลังทำงานที่พรมแดนซีเรียสำเร็จจึงต้องรีบออก
จากเขตสังหาร

ขณะห้อยตะบึงฝ่าฝุ่นและแสงแดดด้วยความเร็วว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตร
ต่อชั่วโมง เขาก็เริ่มเถียงกับตัวเอง เสียงในหัวบอกให้รีบกลับรถไปค้นหาผู้รอด
ชีวิต แต่สมองบอกตรงกันข้าม

“ขับต่อไป เงินทรี อย่าหยุด นายช่วยอะไรพวกเขาไม่ได้แล้ว ไม่มี
ประโยชน์”

เห็นได้ชัดว่าสมองทำงานอย่างสมเหตุสมผล แต่เสียงในหัวไม่ยอมหยุด
สักที

1

คนกลุ่มแรกไปที่จุดเฮลิคอปเตอร์ตกไม่ใช่พวกอัลกออิดะห์ แต่เป็นเด็กถือปืน
อาท้าว ๆ ลีคนซึ่งอยู่ในละแวกนั้น กลุ่มมือปืนรุ่นเยาว์พวกนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กับการยิงชู้ก ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ปิดถนนห่างจากจุดที่เฮลิคอปเตอร์ตก
หนึ่งร้อยเมตร แถวบรรดาคนมุง เจ้าของร้านค้า และเหล่าเด็กข้างถนน
ซึ่งพากันกระโจนหาที่กำบังเมื่อเห็นชู้กตกลงพื้น ทั้งสี่เดินไปยังจุดเกิดเหตุอย่าง
ระมัดระวัง เห็นได้ชัดว่าไม่เคยผ่านการฝึกฝนทางยุทธวิธีมาก่อน ดังนั้นพอ
ได้ยินเสียงลั่นดังมาจากซอกซิ่นุกในกองเพลิง ต่างคนต่างก็รีบพุ่งตัวหาที่กำบัง
กันจ้าละหวั่น

หลังจากรอดูสถานการณ์อยู่ครู่หนึ่ง พวกเขาก็โผล่ศีรษะขึ้นมาพร้อมเสียง
ปืนอาท้าว แล้วสาดกระสุนใส่ซอกเฮลิคอปเตอร์

ชายร่างใหม่เกรียมในเครื่องแบบทหารอเมริกันคนหนึ่งคลานออกมาและ
ถูกระดมยิงกว่ายี่สิบนัด ทันทีที่กระสุนนัดแรกพุ่งทะลุหลังเขาก็แน่นิ่งไป

เสียงเชียร์จากฝูงชนทำให้อะดรีนาลินฉีดพล่าน เด็กพวกนั้นออกจาก
ที่กำบังแล้วสาวเท้าไปหาซอกซิ่นุก ก่อนบรรจุกระสุนใหม่และยกปืนขึ้นเล็งศพที่
กำลังลุกไหม้ในห้องนักบิน แต่ยังไม่ทันได้ยิง รถกระบะสามคันก็พาชาวต่างชาติ
ติดอาวุธเข้ามา

พวกอัลกออิดะห์

เด็กทั้งสี่วิธีเอาตัวรอดจึงรีบหนี เข้าไปยืนปะปนกับชาวบ้าน และ
แหกปากร้องสรรเสริญพระเจ้า ขณะเดียวกันกลุ่มชายสวมหน้ากากติดอาวุธ
ก็กระจายกำลังล้อมซากซีนุกบนถนนไว้

ทีมข่าวสามคนจากสำนักข่าวอัลจาซีรากระโดดลงจากรถกระบะ ภาพแรก
ที่พวกเขาบันทึกไว้คือภาพศพของทหารอเมริกันอีกสองคนที่ร่วงลงมาจากซีนุก
ลำนั้น

ห่างออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตร เงินทรีบังค์บรอนด์โรเวอร์ออกจากถนน
ไปยังลำธารซึ่งแห้งเหือด จากนั้นขับเข้าไปในพงหญ้าสูงสีน้ำตาลให้ลึกที่สุด ก่อน
หยุดสัมภาระมาสะพายหลัง พร้อมหิ้วกระเป๋าสีน้ำตาลใบยาวลงจากรถ

ขณะเดินออกห่างจากรถ เขาสังเกตเห็นเลือดแห้งกรังติดอยู่บนเสื้อผ้า
แบบท้องถิ่นที่สวมอยู่ แต่ไม่รู้สึกแปลกใจ มันไม่ใช่เลือดของเขา

เขารู้ดีอยู่แล้วว่าเลือดใคร

สามสิบวินาทีต่อมาเขาเดินถึงสันเนินเล็ก ๆ ข้างลำธาร จากจุดนั้น
เขาคานต่ออย่างรวดเร็วพร้อมผลักกระเป๋าสีน้ำตาลไปข้างหน้า เขาซ่อนตัวอยู่
หลังเนินทรายกับต้นกก ควักกล้องส่องทางไกลออกมา และส่องไปยังกลุ่มควีน
สีดำที่ลอยอยู่ไกล ๆ

เงินทรีซบฟันแน่น

กลุ่มผู้ก่อการร้ายยื่นล้อมซากใหม่เกรียมของซีนุกบนถนนในเขต
อัลบะอัจญ์ เลนส์กล้องไม่สามารถเก็บภาพที่คมชัดได้ เขาจึงเอี้ยวตัวไปด้านข้าง
แล้วเปิดกระเป๋าสีน้ำตาล

ข้างในกระเป๋ามีปืนบาร์เรตต์ เอ็ม 107 ขนาด .50 ไรเฟิลชนิดนี้สามารถ
ยิงกระสุนที่มีขนาดครึ่งหนึ่งของขวดเบียร์ด้วยความเร็วเกือบแปดร้อยเมตร
ต่อวินาที

เงินที่รืต้องการใช้คลังติดป็นแทนคลังส่องทางไกลเลยไม่ได้บรรจุกระสุน
เลนส์สำหรับซูมยิงระยะไกลเผยให้เห็นซากใหม่ รถกระบะ ผุ่จน และนักรบ
ติดอาวุธ

คนที่ไม่ได้สวมหมวกกันน้ำจะเป็นพวกนักเลงในท้องถิ่น

ส่วนพวกที่สวมหมวกกันน้ำหรือใช้ผ้าโพกหัวปกปิดใบหน้าต้องเป็นนักรบ
อัลกออิดะห์แน่ พวกมันเป็นชาวต่างชาติที่ข้ามแดนมาเพื่อฆ่าคนอเมริกันและ
แนวร่วม รวมทั้งฉวยประโยชน์ในพื้นที่ที่ไม่สงบ

แสงแดดตกกระทบกับใบมีดที่ถูกยกสูงขึ้นกลางอากาศ ก่อนฟันฉับใส่
ร่างที่นอนอยู่บนพื้น เงินที่ริมองเหตุการณ์ผ่านเลนส์คุณภาพสูง ถึงอย่างนั้น
ก็บอกไม่ได้ว่าชายที่นอนคว่ำอยู่ตายแล้วหรือยังตอนที่ถูกฟัน

เงินที่รีบขบگرامแน่นอีกครั้ง เขาไม่ได้เป็นทหารอเมริกันและไม่เคยเป็น
แต่เขาเป็นคนอเมริกัน แม้ไม่มีความเกี่ยวข้องกับกองทัพสหรัฐ แต่หลายปี
มานี้เขาเคยเห็นภาพการสังหารโหดทางโทรทัศน์นับครั้งไม่ถ้วน และมันกำลัง
เกิดขึ้นต่อหน้า เขาจึงอดไม่ได้ที่จะเจ็บแค้นและเดือดดาล

กลุ่มชายที่ล้อมซากชิ้นๆเริ่มกระโดดพร้อมกัน เนื่องจากต้องมองผ่าน
ไ้ไอความร้อนจากดินแห้งแล้ง เขาจึงต้องใช้เวลาทำความเข้าใจอยู่ครู่หนึ่ง
แต่ไม่นานก็มองออกว่าพวกมันกำลังกระโดดโลดเต้นอย่างยินดี

ไอ้พวกกระยำกำลังเต้นแรงเต้นก่าอยู่เหนือซากศพ

เงินที่รีบปล่อยนิ้วที่กำโกร่งโกปีนกระบะออกเชิงไว้แน่น แล้วใช้ปลายนิ้วแตะ
โกปีนอย่างนุ่มนวล เขารู้ระยะทางจากเลเซอร์วัดระยะ รวมทั้งกระแสลมจาก
เต็นท์ผ้าใบสองสามหลังซึ่งตั้งอยู่ระหว่างตัวเขากับงานเฉลิมฉลองของพวกมัน

เขารู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าบรรจุกระสุนแล้วเหนียวโก เขาจะฆ่า
พวกมันบางคนได้ แต่ข่าวมีปืนซูมยิงคงแพร่ไปอย่างรวดเร็วและทำให้บริเวณนี้
ลุกเป็นไฟ พวกมันจะส่งคนออกตามล่าก่อนที่เขาจะไปได้ไกลเกินแปดกิโลเมตร
ด้วยซ้ำ หากเป็นแบบนั้นทีมที่ถูกส่งมาช่วยเหลือเขาจะถูกสั่งให้ถอนตัว และ
เงินที่รืต้องหาทางออกจากเขตสังหารเอง

ไม่ เขาจะไม่ทำแบบนั้นแน่นอนว่าเขามีสิทธิล้างแค้นแทนคนตาย แต่
ผลลัพธ์ที่ตามมาจะเป็นปัญหาใหญ่

เงินทริไม่ใช่นักพนัน เขาเป็นนักฆ่า เป็นมือปืนรับจ้าง เป็นกำลังพล เขาจัดการศัตรูทุกคนได้รวดเร็วพอ ๆ กับผูกเชือกกรองเท้า แต่หากลงมือตอนนี้ย่อมมีความเสี่ยง เขาู้เรื่องนี้ดี

เขาถ่มเม็ดทรายที่ปลิวเข้าปากลงพื้น ก่อนเก็บปืนบาร์เรตต์กระบอกใหญ่ กลับลงกระเป๋

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วคนของสำนักข่าวอัลจาซีราจากซีเรียลักลอบเข้าอิรัก จากนั้นบันทึกภาพช่วงเวลาแห่งชัยชนะของกลุ่มอัลกออิดะห์ทางตอนเหนือของประเทศไว้ได้ ทั้งช่างภาพ ช่างเทคนิคเสียง และผู้สื่อข่าวติดตามนักรบอัลกออิดะห์ไปตลอดเส้นทาง ทั้งสามถึงกับนอนหลับในเซฟเฮาส์หลังข้าง ๆ แถมยังเก็บภาพตอนพวกนั้นยิงซีปนาวุธใส่ซีซิงก์จรวดใหม่กลางท้องฟ้าไว้ได้อีกด้วย

ตอนนี้ช่างภาพกำลังบันทึกภาพพิธีตัดศีรษะศพทหารอเมริกัน ผู้ตายเป็นชายวัยกลางคน บนสื่อเกาะมีข้อความเขียนด้วยลายมือแปะไว้ว่าฟิลลิปส์ กองกำลังพิทักษ์มาตุภูมิแห่งรัฐมิสซิสซิปปี ทีมข่าวไม่รู้ภาษาอังกฤษ แต่ทุกคนเห็นพ้องกันว่าต้องบันทึกภาพความหายนะที่เกิดขึ้นกับหน่วยคอมมานโดของซีไอเอเอาไว้เป็นหลักฐาน

ธรรมเนียมการสรรเสริญพระเจ้าเริ่มต้นด้วยการเต้นรำและยิงปืนขึ้นฟ้า พวกนักรบอัลกออิดะห์มีเพียงสิบหกคน ขณะเดียวกันร่างทหารอเมริกันที่นอนระเกะระกะใกล้ซากเฮลิคอปเตอร์มีมากกว่าสามสิบศพ ช่างภาพสนใจหัวหน้ากลุ่มนักรบเป็นพิเศษจึงจัดองค์ประกอบภาพโดยให้อีกฝ่ายอยู่หน้าซากซีซิงก์ชุดดิซาดซาฮีซาวที่หัวหน้าสวมอยู่ลิวไหวท่ามกลางควันสีดำขณะที่เจ้าตัวเตี้ยไปรอบ ๆ ศพไร้ศีรษะ มือยกสูงเหนือศีรษะพลางกวัดแกว่งมีดดาบเข็มนเล็ดไปมา

ซีอตันแจ่งสุด ๆ ช่างภาพยิ้มอย่างพอใจ ทว่ายังรักษาความเป็นมืออาชีพ เขาต้องหักห้ามใจไม่ให้เดินไปตามจังหวะการเฉลิมฉลองที่กำลังเกิดขึ้นซึ่งหน้า

นักรบทุกคนตะโกนขึ้นมาพร้อมเพรียงกัน “อัลลอฮ์อัคร์! พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่!” หัวหน้ากระโดดโลดเต้นไปกับนักรบชาวต่างชาติที่ซ่อนใบหน้าไว้ภายใต้หน้ากาก เจ้าตัวมองไปยังร่างเปื้อนเลือดที่นอนอยู่แทบเท้า เคราหนาแหวกออกเผยให้เห็นรอยยิ้มยິงฟีน

ทีมข่าวของอัลจาซีราพากันโห่ร้องเช่นกัน น่าชื่นชมช่างภาพที่ยังถือกล้องนิ่ง

เขาเป็นมืออาชีพ นายแบบของเขายังคงอยู่กลางเฟรม ภาพที่ถูกบันทึกคมชัดไร้การสั่นไหว จนกระทั่งวินาทีที่ศีรษะของหัวหน้ากลุ่มอัลกออิดะห์สลับไปด้านหลังแล้วแตกโพละราวผลองุ่นที่ถูกบีบ กล้ามเนื้อ เส้นเอ็น เลือด และกระดูกกระจายกระจายไปทั่วทุกทิศทาง

กล้องในมือช่างภาพก็กระตุก

เงินทริทอนไม่ไหว

เขากระหน่ำยิงกลุ่มนักรบติดอาวุธพลางกันดาตัวเอง กำหนดการทุกอย่างพังเพราะเขาแท้ ๆ แม้จะใส่ที่อุดหูแต่เสียงปืนบาร์เรตต์ก็ดังสนั่นจนแก้วหูแทบแตก แรงสะท้อนจากปากกระบอกปืนไรเฟิลทำให้ทรายกับเศษซากต่าง ๆ บนพื้นดินกระเด็นใส่หน้าและแขนของเขา

ขณะที่สองมือเปลี่ยนแม่กกาซีน สมองก็ประเมินสถานการณ์ ในแง่ของปฏิบัติการลับ นี่เป็นการกระทำที่โง่งงที่สุดในชีวิตของเขาเลยก็ว่าได้ มันไม่ต่างจากการตะโกนบอกศัตรูว่าเขาอยู่ตรงนี้

แต่เขาคงไม่ทำถ้าไม่รู้สึกรู้ว่ามันเป็นสิ่งที่ควรทำจริง ๆ เงินทริทอนปืนไรเฟิลกระบอกใหญ่ชี้ขวางบนไหล่อีกครั้ง แม้ยังรู้สึกปวดตบ ๆ เพราะแรงสะท้อนตอนลั่นไกก็ตาม เขาเล็งไปยังจุดตกของชินุก กล้องเล็งเผยให้เห็นชิ้นส่วนอวัยวะของหนึ่งในมือปืนสวมหน้ากากกระจายว่อนจากแรงปะทะกับกระสุนขนาดใหญ่

นี่เป็นการแก้แค้นที่เปล่าประโยชน์ แต่อย่างน้อยเขาก็ได้เป่าร่างไอ้พวกจัญไรให้ละเป็นโจ๊ก เงินทริยังคงสาตกระสุนใส่พวกอัลกออิดะห์ที่หนีกระเจิงไป

คนละทิศละทาง ขณะเดียวกันก็รู้สึกกังวล เขาตรงไปที่จุดนัดพบไม่ได้ เพราะหากมีเฮลิคอปเตอร์ลำอื่นเข้ามาในพื้นที่ แน่ใจว่ามันจะตกเป็นเป้าโจมตีของศัตรูที่รอดชีวิตและกำลังโกรธแค้น เงินที่รีจิงตัดสินใจว่าจะดำดิ่งหายไป วิธีการคือหาท่อระบายน้ำหรือลำธารแคบ ๆ ที่แห้งขอด แล้วใช้สิ่งสกปรกกับเศษอะไรต่อมิอะไรคลุมตัวนอน ทนร้อน ทนหิว ทนแมลงกัดต่อย และทนกลิ่นปัสสาวะไปตลอดวัน

ต้องทรมาณสุด ๆ แน่

ปากกระบอกปืนของเขายังมีควันลอยกรุ่น ขณะใส่แม็กกาซีนอันที่สาม ซึ่งเป็นอันสุดท้าย เขาบอกตัวเองว่าบางครั้งการตัดสินใจพลาดก็มีประโยชน์ ไร้ชาติชั่วพวกนี้สมควรตาย

2

ลีน่าที่หลังจากมือชุ่มยั้งลั่นกระสุนนัดสุดท้าย หนึ่งในพวกอัลกออิดะห์ที่รอดชีวิตก็โผล่ศีรษะซ้า ๆ ออกมานอกประตูร้านปะยางรถซึ่งใช้เป็นที่หลบภัยชั่วคราว เมื่อแน่ใจว่าศัตรูที่ชุ่มใจมตีจากไปแล้ว ชาวเยเมนวัยสามสิบหกจึงก้าวออกมายังถนนไม่นานพรรคพวกก็ตามออกมายืนกลางจุดที่เพิ่งเกิดเหตุนองเลือดสด ๆ ร้อน ๆ ศีรษะและลำตัวของศพแทบไม่เหลือ ชาวเยเมนจึงพิจารณาชิ้นส่วนขาที่จมโคลนกับเลือดและนับได้เจ็ดศพ

พี่น้องอัลกออิดะห์ถูกสังหารไปห้าคน มีผู้อาวุธกับหัวหน้ากลุ่มรวมอยู่ด้วย ส่วนอีกสองศพเป็นคนท้องถิ่น

ชาวเยเมนเดินผ่านกลุ่มชายที่หลบอยู่หลังรถกับถังขยะไปด้านซ้าย ยังมีควันลอยกรุ่นจากซากเฮลิคอปเตอร์ซึก เหล่าคนท้องถิ่นเบิกตากว้างด้วยความตกใจ ชายคนหนึ่งนอนบิดตัวไปมาอยู่บนพื้นเหมือนคนเสียดสี หัวดกฉ่ำจนถ่ายเรียราด

“ลุกขึ้น ไอ้ซี้ชลาด!” ชายชาวเยเมนผู้สวมหน้ากากตะโกน ก้อนตะเด้สีข้างของชายบนพื้นแล้วเดินต่อ พรรคพวกอีกสี่คนของเขาไปยืนรวมกลุ่มกับคนของสำนักข่าวอัลจาซีราที่อยู่หลังรถกระบะ ช่างภาพสูบบุหรี่ด้วยมือที่สั่นเทาราวกับคนเป็นโรคพาร์กินสันระยะสุดท้าย

“พวกคนที่ยังไม่ตายขึ้นรถ เราจะไปล่าตัวไอ้มือปืนมัดขมมาให้ได้” ชายคนเดิมพูดพลางกวาดตามองท้องทุ่งกว้าง เนินเขาแห้งแล้ง และถนนซึ่งทอดไปทางทิศใต้ มีฝุ่นลอยฟุ้งอยู่เหนือเนินห่างออกไปประมาณหนึ่งกิโลเมตร

“นั่น!” ชาวเยเมนชี้

“ระ...เราจะไปที่นั่นหรือ” ช่างเทคนิคเสียงของสำนักข่าวถามเสียงสั่น

“อินซาลลอฮ์...ด้วยพระประสงค์ของพระเจ้า”

จังหวะนั่นเองเสียงร้องเรียกของเด็กชายท้องถิ่นดังขึ้น ระหว่างการชุมนุมโจมตีเด็กคนนั้นเข้าไปซ่อนตัวในร้านชาห่างจากซากเฮลิคอปเตอร์ไม่ถึงสิบกิโลเมตร ชาวเยเมนกับพรรคพวกสองคนก้าวข้ามร่างของหัวหน้าชาวจอร์แดน เลื้อยคลานสี่ขาตามเนินเผยให้เห็นลำตัวเปื้อนเลือดที่ขาดออกจากกัน เลือดของเจ้าตัวกระเซ็นทั่วผนังด้านนอกและหน้าต่างร้านจนดูเหมือนทาด้วยสีแดงสด

“มีอะไร ไอ้หนู” ชาวเยเมนตะคอกถาม

เด็กชายละล้าละลักตอบ “ผมพบบางอย่าง”

ชาวเยเมนกับพรรคพวกตามเด็กชายเข้าไปในร้านเล็ก ๆ ทั้งหมดเข้าไปบนพื้นเปื้อนเลือด กวาดตามองโต๊ะที่ล้อมระเนระนาดกับด้านหลังเคาน์เตอร์ ไม่ทันไรก็เห็นทหารหนุ่มชาวอเมริกันนั่งพิงผนังร้านอยู่บนพื้น ดวงตาเบิกกว้างของเขาเปลี่ยนเป็นกะพริบถี่ ในอ้อมแขนมีร่างทหารผิวดำซึ่งบอกยากว่าตายแล้วหรือแค่สลบไป ทั้งสองไม่มีอาวุธ

ชาวเยเมนยิ้มแล้วตบไหล่เด็กชายเบา ๆ จากนั้นหันไปตะโกนบอกคนข้างนอก “เอารถมา!”

สิบนาทีต่อมา รถกระบะของกลุ่มอัลกออิดะห์สามคันก็แยกกันตรงทางแยก รถสองคันพาชายฉกรรจ์เก้าคนมุ่งหน้าไปทางทิศใต้ พวกเขาโทรบอกพรรคพวกให้ออกตระเวนหาตัวมือชุมนุมยิงไปทั่วภูมิภาคแถบนี้ ส่วนชาวเยเมนกับพี่น้องอัลกออิดะห์สองคนตั้งใจจะพาเชลยชาวอเมริกันไปยังเซฟเฮาส์ในเมืองฮัตรา ตามด้วยทหารอินหมูผู้่น่าจะใช้ประโยชน์จากเชลยยังงี้ดี

ชาวเยเมนขับรถกระบะคันที่สาม ชาวซีเรียนั่งข้าง ๆ ส่วนชาวอียิปต์
คุมชายผิวขาวที่ได้รับบาดเจ็บจนแทบเคลื่อนไหวไม่ได้กับชายผิวดำที่สลบไสลอยู่
ท้ายรถกระบะ

เมื่อเริ่มหายใจกับเหตุเฮลิคอปเตอร์ตก ริกก็ เบย์ลิส ทหารหนุ่มอายุยี่สิบปี
ก็รับรู้ถึงความเจ็บปวดแสนสาหัสที่เกิดจากกระดูกหน้าแข้งหัก เขาก็มองขา
ตัวเอง เห็นทางงอกลายพรายใหม่และฉีกขาดกับร่องเท้าบูตที่ห้อยผิตรูปไปทาง
ขวา และทหารอเมริกันคนหนึ่งนอนหมดสติอยู่ปลายเท้า เขาไม่รู้จักรักษา
ผิวดำคนนั้น แต่ป้ายบนเสื้อเจ้าตัวบอกว่าชื่อคลีฟแลนด์ ถ้าไม่เห็นหน้าอกของ
อีกฝ่ายขยับขึ้นลงอยู่ใต้เสื้อเกราะ เบย์ลิสคงคิดว่าคลีฟแลนด์ตายไปแล้ว ก่อน
หน้านี้สัญญาชาติญาณกับอะตรินาลินกระตุ้นให้เบย์ลิสลากอีกฝ่ายออกจากซาก
เฮลิคอปเตอร์มาด้วยกัน ก่อนคลานเข้าไปซ่อนในร้านชาใกล้จุดตก พอไปที่นั่น
เขาก็พบกับเด็กชายชาวอิรักกลุ่มหนึ่ง

เมื่อนึกถึงเพื่อนทหารที่ตายบนเฮลิคอปเตอร์ เบย์ลิสก็รู้สึกปนเปทั้งไม่
อยากเชื่อและเศร้า แต่ความเศร้าหายวับไปทันทีที่เขาเห็นมองผู้คุม คนตาย
โชคดี เขาลิโซคร้าย เขากับคลีฟแลนด์ต้องถูกตัดหัวออกที่วีแอนด์ ถ้าเจ้าตัว
ฟื้นขึ้นมาละก็นะ

ผู้คุมมองเบย์ลิสแล้ววางเท้าซึ่งสวมรองเท้าผ้าใบบนขาข้างที่หักของทหาร
หนุ่ม ก่อนจะออกแรงเหยียบพร้อมยิ้มกว้างจนเห็นฟันหลอ

เบย์ลิสครวญครางด้วยความเจ็บปวด

รถกระบะแล่นตะบึงไปบนถนน วิ่งขึ้นเนินนอกเขตอัลบะอัจญ์ ก่อนชะลอเมื่อ
เจอด่านหน้าทางเข้าเมือง มันเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไปในพื้นที่อันตรายเช่นนี้ ด่านกัน
สร้างจากสายโซ่ขนาดใหญ่ซึ่งพาดระหว่างเสาสองต้น มีผู้คุมด่านเพียงสองคน

คนหนึ่งเอนกายนอนบนเก้าอี้พลาสติก คีระชะพิงกำแพงสนามเด็กเล่นของโรงเรียนแห่งหนึ่ง อีกคนยืนหน้าเสาต้นหนึ่งถัดจากคูหา เขาสะพายปืนอากาศไว้ที่หลังโดยหันปากกระบอกที่มลงพื้น ถือจางฮัมมูสกับขนมปังแผ่นแบนในมือ มีเศษอาหารติดอยู่ที่เคราของเจ้าตัว อีกปากของด่านกั้นคนเลี้ยงแพะกำลังเดินต้อนฝูงแพะไปตามทางเท้า

เมื่อเห็นว่าสมาชิกกลุ่มอัลกออิดะห์ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือปฏิบัติการหละหลวม ชายหลังพวงมาลัยรถกระบะก็สับถอกมา ให้ไอ้สันหลังยาวสองคนคุมด่านเนี่ยนะ ซีนปล้อยไว้คงเสียพื้นที่ให้พวกเคิร์ดไม่กี่คนกลุ่มอื่นเข้าสักวัน

ชายเยเมนชะลอรถกระบะแล้วลดกระจกหน้าต่างลง จากนั้นตะโกนใส่ชายชาวอิรักที่ยืนคุมด่านอยู่ “เปิดที่กั้นลิวะ ไอ้บ้อ! มีมือซุ่มยิงอยู่ทางใต้ นะไว้ย!”

ผู้คุมวางจานอาหารกลางวันลง ก่อนเดินไปยังรถกระบะกลางยกมือขึ้นป้องหูเหมือนได้ยินไม้ถนัด

“เปิดประตูลิไว้ย ไม่นั้นนั้น...”

ชายเยเมนพูดไม่จบประโยคเพราะหางตาเหลือบไปเห็นพรรคพวกที่นั่งอยู่ข้าง ๆ คีระชะของชาวซีเรียเอียงกระเท่เร่ไปฟังกระจกรถ อึดใจต่อมาร่างก็ร่วงลงจากเบาะนั่ง คอหักพับตายสนิท

ชาวอิยิปต์ที่คุมเชลยอยู่ท้ายรถกระบะก็สังเกตเห็นความผิดปกติเช่นกัน เขารีบลุกพรวดทั้งที่ยังสับสนเพราะรู้สึกถึงภัยคุกคาม ทั้งเขาและชายเยเมนหันไปมองผู้คุมด่านที่ยืนอยู่บนถนน

ผู้คุมด่านไว้เคราเขยิบเข้ามาใกล้รถกระบะแล้วยกมือขวาขึ้น สิ่งที่เขาไล่ฟันแขนเสื้อคลุมซึ่งกำลังโบกสะบัดตามแรงลมคือปืนพกสีด้า

กระสุนสองนัดติดส่งร่างชาวอิยิปต์ลงไปนอนกองบนพื้นรถกระบะ

เบย์ลีสนอนหงายมองดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันแผดแสงจ้าบนกระบะหลัง ทหารหนุ่มรู้สึกว่าการกระบะชะลอความเร็วก่อนจอดหนึ่ง เสียงตะโกนโหวกเหวกของ

ชาวเยเมนตั้งขึ้น ตามด้วยเสียงปืนหลายนัด วินาทีต่อมาร่างผู้คุมก็ทรุดลงไป
กองกับพื้นกระบะ

ไม่นานเสียงปืนพกก็ตั้งขึ้นอีก คราวนี้เขาได้ยินเสียงกระຈกแตกและเสียง
ร้องเป็นภาษาอาหรับ จากนั้นทุกอย่างก็เงียบสนิท

เบย์ลิสร้องด้วยความตกใจก่อนผลักใส่ร่างโศกเลือดไหลออกไปไกลตัว
แต่แล้วใครบางคนก็ยกร่างนั้นทิ้งลงพื้นถนน ชายมีเคราในชุดติดซาซาเลียหา
คว่าเลือดเกาะของเบย์ลิสและดึงตัวให้ลุกขึ้นหนึ่ง

แสงแดดยามเที่ยงทำให้เบย์ลิสเห็นหน้าอีกฝ่ายไม่ชัด

“เดินไหวไหม” ชายแปลกหน้าถามเป็นภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน

เบย์ลิสคิดว่าเขาคงกลัวจนเห็นภาพหลอน ชายแปลกหน้าตะโกนถามซ้ำ
“นี่! ไ้ไหน! ไ้ไหนหรือเปล่า นายเดินไหวไหม”

ทหารหนุ่มเอ่ยตอบกับภาพหลอน “ขา...ขาผมหัก โศครเจ็บเลย”

อีกฝ่ายพิจารณาขาข้างที่บาดเจ็บของเบย์ลิสแล้วบอกว่า “แค่กระดูก
หน้าแข้งหัก ไม่ถึงตายหรอก” จากนั้นใช้มือแนบลำคอชายผิวดำที่นอนสลบไสล
เพื่อตรวจจลัญญาณชีพ แล้วพูดด้วยสีหน้าเคร่งขรึม “หมดหวัง”

ชายแปลกหน้าเหลียวมองไปรอบ ๆ แล้วพูดต่อ “ทิ้งเขาไว้ที่นี่ เราช่วย
เขาไม่ได้แล้ว นายต้องไปกับฉัน ใช้ไอ้ที่พันปิดหน้าไว้”

พูดจบเจ้าตัวก็ปลดผ้าโพกจากศีรษะของชายชาวอียิปต์ แล้วยื่นมันให้
เบย์ลิส

“ขาผมหัก ผมเดินไม่ได้”

“อดทนหน่อย เราต้องไปแล้ว ฉันต้องไปเอาของ ลงมาเดี๋ยวนี้!” ชาย
แปลกหน้าบอกก่อนหันหลังกลับ แล้ววิ่งเข้าไปในตรอกที่มีรมเงา

เบย์ลิสถอดหมวกกันกระสุนทิ้งแล้วใช้ผ้าคลุมศีรษะ จากนั้นปีนลงจาก
กระบะรถด้วยขาข้างที่ไม่ได้รับบาดเจ็บ ถึงอย่างนั้นความเจ็บปวดแสนสาหัสก็
แล่นเข้าโจมตีขาอีกข้าง พลเรือนทุกว่ายบนถนนต่างก็เฝ้ามองเหตุการณ์ แต่ไม่มี
ใครทำท่าว่าจะเข้ามายุ่ง

เบย์ลิสกระโดดขาเดียวไปเปิดประตูรถกระบะฝั่งผู้โดยสาร ร่างชาย
ชาวอาหรับในชุดสีดำที่พึ่งประตูดูอยู่จึงร่วงลงบนถนน มีรอยกระสุนเจาะอยู่เหนือ

ตาซ้ายของศพ ร่างชายอีกคนฟูบอยู่บนพวงมาลัยรถ เลือดแตกฟองบริเวณ
ริมฝีปากและมีเสียงเบา ๆ ลอดออกมาคล้ายคนกำลังจะสิ้นใจ จังหวะที่เบย์ลิส
ปิดประตูฝั่งผู้โดยสาร ชายแปลกหน้าก็เปิดประตูฝั่งคนขับแล้วกระชากร่างบน
เบาะลงจากรถ เจ้าตัวควักปืนพกออกมายิงใส่ร่างนั้นหนึ่งนัดโดยไม่ซ้ำเล็งมอง
ก่อนโยนกระเป๋าสีน้ำตาล ปืนอาก้า และปืนเอ็ม 4 คาร์ไบน์เข้าไปในรถกระบะ
จากนั้นก็ป็นขึ้นไปนั่งหลังพวงมาลัยแล้วขับรถพุ่งข้ามไซ้ถนนที่ถูกปลดไว้

ระหว่างที่สมองประมวลเหตุการณ์ เบย์ลิสก็พูดเบา ๆ “เราต้องกลับไป
อาจมีคนอื่นที่ยังไม่ตาย”

“ไม่ มีนายคนเดียว” ชายแปลกหน้าบอก

“คุณรู้ได้ไง”

“ฉันรู้ก็แล้วกัน”

เบย์ลิสซึ่งใจอยู่ครู่หนึ่งก่อนถาม “เพราะคุณคือหนึ่งในคนที่ซุ่มยิงตรง
จุดเฮลิคอปเตอร์ตกใช่ไหม”

“อาจจะใช่”

ทั้งสองเงยไปครู่หนึ่ง ทหารหนุ่มมองผ่านกระจกรถไปยังเทือกเขา
เบื้องหน้า ก่อนเหลือบมองมือที่ลั่นเทาของตัวเอง และหันไปทางชายแปลกหน้า
หลังพวงมาลัย

อีกฝ่ายตวาดลั่น “อย่ามองหน้าฉัน!”

เบย์ลิสหันกลับไปมองถนน “คุณเป็นคนอเมริกันใช่ไหม”

“ใช่”

“คงสังกัดหน่วยรบพิเศษ” ทหารหนุ่มเดา

“ไม่ใช่” อีกฝ่ายปฏิเสธ

“งั้นก็ทหารเรือ หน่วยซีล”

“ไม่ใช่”

“หน่วยลาดตระเวนนาวิกโยธิน”

“ไม่ใช่”

“ผมรู้แล้ว คุณน่าจะเป็นซีไอเอไม่ก็อะไรทำนองนั้น”

“ไม่ใช่”

เบย์ลิสตั้งท่าจะหันไปหาอีกฝ่ายอีกครั้ง แต่ห้ามตัวเองไว้ทัน “ถ้าฉันคุณ
เป็นใคร”

“คนที่บังเอิญผ่านมา”

“บังเอิญผ่านมาเนี่ยนะ ล้อเล่นหรือเปล่า”

“เลิกถามได้แล้ว” ชายแปลกหน้าตัดบท

หลังจากรถกระเบาะแล่นไปได้อีกหนึ่งกิโลเมตร เบย์ลิสก็เอ่ยถาม “แผน
ของคุณคืออะไร”

“ไม่มี”

“ไม่มีแผนหรือ ถ้าฉันเราจะทำยังไงต่อ เราจะไปไหนกัน” ทหารหนุ่ม
แปลกใจกับคำตอบของอีกฝ่าย

“ฉันมีแผน แต่มันไม่เกี่ยวกับนาย ดังนั้นไม่ต้องถามเรื่องแผนกับฉันอีก
เข้าใจไหม”

เบย์ลิสรีบไปครู่หนึ่งก่อนพูดอีก “เข้าใจครับ จริง ๆ แล้วแผนก็ไม่ได้
สำคัญขนาดนั้น”

นาที่ต่อมาทหารหนุ่มก็ชำเลืองมองหน้าปัดรถ จึงได้รู้ว่ารถกระเบาะคันนี้
กำลังเคลื่อนที่บนถนนลูกรังด้วยความเร็วเก้าสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมง

“ในกระเป๋าคูณมีมอร์ฟีนไหม ผมปวดขามาก”

“เสียใจ ไอ้หนุ่ม ฉันให้นายหลับไม่ได้ นายต้องขับรถ”

“ขับรถเหรอ”

“ถึงเทือกเขาเมื่อไหร่ฉันจะลงจากรถ นายกับเพื่อนที่อยู่ท้ายกระเบาะต้อง
ไปต่อเอง”

“แล้วคุณล่ะ ทีมผมมีฐานปฏิบัติการในเมืองตัลอะฟิร และกำลังเดินทาง
ไปที่นั่นตอนเฮลิคอปเตอร์ถูกยิงตก เราไปที่นั่นได้” ฐานปฏิบัติการอาจจะดู
เรียบง่ายและโดดเดี่ยว แต่ที่นั่นมีความพร้อมในการรับมือผู้บุกรุกและปลอดภัย
กว่ารถกระเบาะซึ่งวิ่งบนถนนเป็นไหน ๆ

“นายไปได้ แต่ฉันไปไม่ได้”

“ทำไมล่ะครับ”

“เรื่องมันยาว ฉันบอกให้นายเลิกถามไป ทหาร”